18/11/2026

Επέτειος επτά ετών από την ενθρόνιση του Λήμνου Ιεροθέου – Νέος κληρικός στη Μητρόπολη

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λήμνου και Αγίου Ευστρατίου

Στον Ιερό Προσκυνηματικό Ναό Αγίου Σώζοντος Φυσίνης, τελέσθηκε την Παρασκευή, 13 Νοεμβρίου 2026, Αρχιερατικός Εσπερινός, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λήμνου και Αγίου Ευστρατίου κ. Ιεροθέου, συμπαραστατουμένου από πλειάδα κληρικών της Ιεράς Μητροπόλεώς μας, επί τη ιερά μνήμη του Αποστόλου Φιλίππου, του θαυματουργού Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά, ενός της χορείας των εν τη νήσω Λήμνω διαλαμψάντων Αγίων, ο οποίος επί διετία το ακριτικό νησί του Αρχιπελάγους εποίμανε και τον πιστό λαό του οποίου πολυειδώς ευεργέτησε, και του νεομάρτυρος Αγίου Κωνσταντίνου του Υδραίου.

Παράλληλα εορτάστηκε και η συμπλήρωση επτά ετών (14 Νοεμβρίου 2019) από

της Ενθρονίσεως του Σεβασμιωτάτου κ. Ιεροθέου στον ιστορικό θρόνο του Αγίου Στρατηγίου, Α’ Επισκόπου Ηφαιστίας της Λήμνου, του εθνοϊερομάρτυρος Μητροπολίτου Λήμνου Ιωακείμ του Χίου και του Μακεδονομάχου Ιεράρχου, από Βοδενών, Μητροπολίτου Λήμνου Στεφάνου (Δανιηλίδη).

Προ του πέρατος του Εσπερινού, τελέσθηκε εν μέσω πυκνού εκκλησιάσματος, παρά τους θυελλώδεις ανέμους, η ιερά ακολουθία σε ρασοφορούντα μοναχό του ευλαβούς **κ. Νικολάου Καλαπόδη,** εξ Αθηνών ορμωμένου, φιλολόγου καθηγητή, γνώστη της πατρώας Βυζαντινής Μουσικής, ο οποίος ηθέλησε να ενταχθεί στο ιερό σώμα της Τοπικής Εκκλησίας, προκειμένου να εξυπηρετήσει τις πνευματικές ανάγκες των ακριτών Λημνίων, οι οποίοι, ως φρυκτωροί, φυλάσσουν τα σύνορα της Ελληνίδος πατρίδος.

Ο Σεβασμιώτατος έδωσε στον νέο μοναχό το όνομα Στρατήγιος, εις μνήμην του Α’

Επισκόπου της νήσου, Αγίου Στρατηγίου, ο οποίος, υπό τον τίτλο «Ηφαιστίας», μετείχε της εν Νικαία Α’ Οικουμενικής Συνόδου (325 μ.Χ.), κατατροπώνοντας, από κοινού με τους λοιπούς Θεοφόρους Πατέρες, τον δυσσεβή και κακόδοξο Άρειο. Μάλιστα, μαρτυρείται ιστορικά ότι ο Άγιος Στρατήγιος κλήθηκε να προεδρεύσει σε μία από τις Συνεδρίες της Συνόδου αυτής.

Απευθυνόμενος στον νέο μοναχό, ο Σεβ. κ. Ιερόθεος τον κάλεσε να δώσει, διά της προσευχής, της ανεξικακίας, της συγχωρητικότητος, της φιλαλληλίας και της αγάπης, τη δική του μαρτυρία μέσα στον σύγχρονο κόσμο, έχοντας πάντοτε στραμμένο τον νου και την καρδιά του στον Εσταυρωμένο Νυμφίο της Εκκλησίας. Τον προέτρεψε δε πατρικά να προσπαθήσει να αποδειχθεί έμπρακτα ζηλωτής της ξένης προς τον κόσμο ισάγγελης πολιτείας, προκειμένου να ζήσει ανακαινισμένος από τη μεγάλη δωρεά της Εκκλησίας και να καταστεί εύχρηστο όργανο του Θεού στη διακονία των ανθρώπων.

Την Κυριακή, 15 Νοεμβρίου 2026, στον περικαλλή Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου της ομωνύμου προσφυγικής Κοινότητος της νήσου, τελέσθηκε ο Αναστάσιμος Όρθρος και η Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, ιερουργούντος του Μητροπολίτου Λήμνου κ.

Ιεροθέου, κατά τη διάρκεια της οποίας πραγματοποιήθηκε, σε κλίμα αληθινής μυσταγωγίας, η εις διάκονον χειροτονία του μοναχού Στρατηγίου.

Στην εμπνευσμένη προσλαλιά του, ο Σεβ. κ. Ιερόθεος απηύθυνε στον π. Στρατήγιο επιστηρικτικούς λόγους και πατρικές παραινέσεις από τις διδαχές των θεοκηρύκων Πατέρων της Εκκλησίας μας, επισημαίνοντας ότι η χειροτονία αποτελεί την ύψιστη τιμή, που μπορεί να περιποιηθεί στο πρόσωπο ενός ανθρώπου, ο οποίος καλείται να ανταποκριθεί στην κλήση του Θεού, τηρώντας τη θεόσδοτη εντολή της αναγνωσθείσας Ευαγγελικής περικοπής: «Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν» (Λουκ. 10,27). Κάλεσε δε τον νέο διάκονο να ομολογεί, κυρίως με τη ζωή και το παράδειγμά του, τη σώζουσα τον άνθρωπο Ευαγγελική αλήθεια στον σημερινό κόσμο, έστω και αν αυτός αδιαφορεί, πολλές φορές, για τη χριστιανική ζωή, αποκαθηλώνει αιώνιες πνευματικές αξίες και αμφισβητεί πατροπαράδοτους θεσμούς.

Την επομένη, Δευτέρα, 16 Νοεμβρίου 2026, στον ιστορικό Ιερό Ναό Κοιμήσεως της

Θεοτόκου Καμινίων, τον υπό του αοιδίμου Μητροπολίτου Λήμνου Δανιήλ (Αριτζανή) θεμελιωθέντα, τελέσθηκε, κατά τη διάρκεια της Αρχιερατικής Θείας Λειτουργίας, η εις πρεσβύτερον χειροτονία του π. Στρατηγίου, με τη συμμετοχή πληθύος κληρικών και ευλαβών χριστιανών.

Στον χειροτονητήριο λόγο του, ο π. Στρατήγιος, εμφανώς συγκινημένος, εμνήσθη των παιδικών του χρόνων, εκφράζοντας τη βαθύτατη ευγνωμοσύνη του προς τον Τριαδικό Θεό για την ευσπλαχνία Του και τις αναρίθμητες δωρεές στη ζωή του, ενώ δεν παρέλειψε να ευχαριστήσει από καρδιάς τον Σεβ. κ. Ιερόθεο για την αφειδώλευτη αγάπη και τη στοργή του, τον πνευματικό του πατέρα, Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτη π. Κύριλλο Μαρκόπουλο, για τη διαρκή καθοδήγηση και συμπαράστασή του, τον Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτη π. Ιερώνυμο Σχίζα, Πρωτοσύγκελλο της Ιεράς Μητροπόλεώς μας, για τον έμπρακτο επιστηριγμό του, τον Αιδεσιμολ. Πρωτοπρεσβύτερο π. Άγγελο Πετριτσόπουλο, εφημέριο του Ι.Ν. Αγίου Νικολάου Χαλανδρίου, ο οποίος υπεβλήθη στον κόπο να προσέλθει στη χαρά της προσωπικής του Πεντηκοστής, τους οικογενείς και τους λοιπούς συγγενείς του, οι οποίοι, ως καλοί συνέκδημοι, στέκονται στο πλευρό του και όλους όσοι ευεργέτησαν παντοιοτρόπως τη ζωή του.

Στην αντιφώνησή του, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στο υψηλό και ευθυνοφόρο υπούργημα της Ιερωσύνης, το οποίο αποτελεί σταυρό για κάθε κληρικό. Αφορμώμενος δε από το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα της μνήμης του Αποστόλου και Ευαγγελιστού Ματθαίου, προέτρεψε τον νεόφυτο ιερέα να μιμηθεί τον Ευαγγελιστή της Βασιλείας των Ουρανών, ο οποίος, ανταποκρινόμενος εκθύμως στο κάλεσμα

του Κυρίου, εγκατέλειψε το «τελώνιο» της αμαρτίας και της αδικοπραγίας, γενόμενος θερμός κήρυκας της Αναστάσεως σε όλη την οικουμένη. Τον κάλεσε, τέλος, να είναι ανεκτικός με τις αστοχίες των ανθρώπων, αφού ο Ίδιος ο Κύριος «οὐκ ἦλθεν καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν», (Ματθ. 9,13), ενώ τον παρότρυνε να διακονεί το Ιερό Θυσιαστήριο με πνεύμα ταπεινώσεως και αυτοθυσίας, ώστε να καταστεί άξιος λειτουργός των Μυστηρίων του Θεού.

Προ του πέρατος της Ευχαριστιακής Συνάξεως, ο π. Στρατήγιος, κατόπιν προτροπής του Σεβασμιωτάτου, διένειμε το αντίδωρο και δέχθηκε τις εγκάρδιες ευχές του πυκνού εκκλησιάσματος για μια ευλογημένη διακονία προς δόξαν του ονόματος του Θεού και πνευματικό καταρτισμό των ευλαβών χριστιανών των ενοριών Καμινίων και Ρουσσοπουλίου, τις οποίες φιλοτίμως θα διακονήσει.

